

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie „komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów: Poprawa efektywności energetycznej przez zastosowanie technologii informacyjno-komunikacyjnych”

COM(2008) 241 wersja ostateczna

(2009/C 175/16)

Dnia 13 maja 2008 r. Komisja, działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów: Poprawa efektywności energetycznej przez zastosowanie technologii informacyjno-komunikacyjnych

COM(2008) 241 wersja ostateczna.

Sekcja Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 10 listopada 2008 r. Sprawozdawcą był Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER.

Na 449. sesji plenarnej w dniach 3–4 grudnia 2008 r. (posiedzenie z 4 grudnia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 123 do 3–21 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny jest zdania, iż rozwój zrównoważony powinien być priorytetem w polityce UE. Należy go zapewnić m.in. poprzez efektywność energetyczną, rozwój nowych, alternatywnych źródeł energii (odnawialnych, czystych lub ekologicznych), a ostatecznie poprzez przyjęcie środków służących zmniejszeniu emisji CO₂ w obliczu zmian klimatycznych.

1.2 Komunikat przedłożony przez Komisję jest krokiem w tym kierunku. Proponuje się w nim wspieranie krajowych i regionalnych programów w obszarze badań i rozwoju technologicznego, jak również uznaje, iż technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) sprzyjają wzrostowi efektywności energetycznej.

1.3 Komitet podziela zdanie Komisji, iż ICT w dwójnasób przyczyniają się do realizacji celów w zakresie rozwoju zrównoważonego: z jednej strony badania, rozwój i innowacje w ramach ich własnych komponentów, urządzeń i usług pozwolą zaoszczędzić energię potrzebną do ich funkcjonowania; z drugiej zaś, wdrażanie ICT w różnych obszarach gospodarczych, zarówno na poziomie produkcji, jak i konsumpcji, pozwala na „dematerializację” wielu procesów oraz zastąpienie wymiany fizycznej i materialnej świadczeniem usług online, co również zaowocuje oszczędnością energii. Jednakże zdaniem Komitetu istotne jest również uwzględnienie kwestii energooszczędności w całym procesie produkcji urządzeń i przebiegu procesów technologicznych, a nie skupiania się wyłącznie na ich efektywności energetycznej w cyklu życia i użytkowania przez konsumentów.

1.4 Zgodnie ze wspomnianymi celami komunikat Komisji ma zapoczątkować wstępny etap zbierania i analizy informacji, po którym przedstawiony zostanie drugi komunikat określający główne obszary działania ⁽¹⁾. Jednakże zdaniem Komitetu należy przede wszystkim wspierać środki sprzyjające efektywności energetycznej w krótkiej i średniej perspektywie.

1.5 Istotnym warunkiem osiągnięcia efektywności energetycznej, z punktu widzenia podaży, jest zastąpienie urządzeń, które ze względu na swoją przestarzałość technologiczną bądź dobiegający końca cykl życia zużywają więcej energii. W skali europejskiej ponad 50 % urządzeń gospodarstwa domowego wykorzystywanych w naszych domach ma ponad 10 lat i można je uznać za nieefektywne pod względem zużycia energii. Krokiem wstępnym lub alternatywnym w stosunku wydawania dyrektyw w tym obszarze, jaki Komisja mogłaby podjąć, jest propagowanie kryteriów dla przemysłu, które, przy wsparciu ze strony rządów krajowych oraz organizacji konsumentów i użytkowników, ułatwiłyby przygotowanie planów wymiany tych urządzeń.

1.6 W tym kontekście Komitet sądzi na przykład, że należy wykorzystać wprowadzenie cyfrowej telewizji naziemnej w różnych państwach członkowskich do unowocześnień odbiorników, zastępując tradycyjne telewizory kineskopowe (CRT) ekranami ciekłokrystalicznymi (LCD). Oznacza to na przykład wspieranie — poprzez umowy z producentami i organizacjami użytkowników — produkcji i sprzedaży zintegrowanych urządzeń zapewniających interaktywność, zamiast wspierania kupna dekodery w postaci przystawek podłączanych do telewizorów analogowych. Badania techniczne wykazują, że telewizory kineskopowe zużywają o jedną trzecią więcej energii niż odbiorniki LCD, a ich zużycie energii w trybie czuwania jest nawet o 60 % większe.

⁽¹⁾ Przykładem takiego uprzedniego zbierania i analizy informacji jest ostatnie opracowanie Komisji *The implications of ICT for Energy Consumption (e-Business Watch, Study report n° 09/2008, http://www.ebusiness-watch.org/studies/special_topics/2007/documents/Study_09-2008_Energy.pdf)*.

1.7 Komisja może przyjąć podobną postawę w innych obszarach, jak np. sieć energetyczna (wytwarzanie i dystrybucja), inteligentne budynki oraz inteligentne oświetlenie. Oznacza to zatem rozwijanie elektronicznego handlu elektrycznością oraz innowacje technologiczne w zakresie wytwarzania i przesyłu, systemów zarządzania, rachunkowości i wizualizacji w zakresie oszczędności energii w budynkach; postępy w dziedzinie inteligentnego oświetlenia (zarówno wewnątrz budynków, jak i na zewnątrz, a także na drogach) dzięki wykorzystaniu źródeł światła reagujących na otoczenie i dostosowujących się elektronicznie do potrzeb.

Wiadomo na przykład, że energia potrzebna do produkcji i rozwijania technologii komputerowych trzykrotnie przewyższa ilość energii zużywanej przez nie w całym cyklu życia. Należy także uwzględnić wysokie zużycie energii elektrycznej przez serwery i wyszukiwarki internetowe, opracowując specjalne rozwiązania w tej dziedzinie, mając na względzie szczególnie fakt, że wykorzystanie internetu rośnie w postępie wykładniczym. Należy również uwzględnić wzrost zużycia energii związany z konwergencją technologiczną. Bardzo istotne jest również oszacowanie oszczędności energii, którą można uzyskać dzięki używaniu sprzętu, który jest interoperacyjny i ujednolicony pod względem norm technicznych, co w rezultacie doprowadzi do ograniczenia zbytnej rozbudowy wyposażenia i do jego lepszego wykorzystania, zgodnie z wytycznymi zawartymi w dyrektywie 2005/32/WE⁽²⁾.

Konsumenci mogą w znacznym stopniu przyczynić się do tych oszczędności dzięki posługiwaniu się nowymi technologiami. Również w tym przypadku rozwój oprogramowania komputerowego i urządzeń umożliwia konsumentom szybki i łatwy dostęp do informacji potrzebnych do odpowiedniego użytkowania sprzętu i do obliczenia oszczędności energii, jaką mogą uzyskać na przykład dzięki ograniczeniu czasu działania komputerów i urządzeń peryferyjnych tylko do czasu ich rzeczywistego użytkowania, niekorzystaniu z wygaszaczy ekranów lub okesów, w których komputer pozostaje w trybie oszczędzania energii, a także dzięki optymalizacji wykorzystania drukarek itd. Szacuje się, że w skali ogólnej owo mimowolne zużycie energii, jakie powodują urządzenia we wspomnianym trybie czuwania, może odpowiadać za około 12 % kwoty, na którą opiewa nasz roczny rachunek za elektryczność, a jeśli doliczyć do tego niewłaściwe wykorzystanie technologii oraz przestarzałość urządzeń, zużycie to gwałtownie wzrasta. Jest oczywiste, że potrzeba wymiany sprzętu pociąga za sobą istotne koszty dla użytkowników, które w określonych przypadkach powinny być zrekompensowane poprzez pomoc społeczną.

1.8 Wszystkie te działania należałoby uzupełnić certyfikatami jakości oraz ścisłymi i przejrzystymi informacjami na opakowaniach, skierowanymi do użytkowników i określającymi stopień efektywności energetycznej różnych urządzeń, ich oddziaływanie na środowisko lub poziom emisji dwutlenku węgla itp., podnosząc tym samym świadomość obywateli i ukierunkowując ich popyt oraz propagując efektywne i zrównoważone zużycie energii. Doświadczenia z zastosowania ICT w takich dziedzinach, jak audio-wideo, komunikacja elektroniczna, sektor energetyczny, inteligentne budynki czy inteligentne oświetlenie posłużyłyby za wzór dla oszczędności energii w innych podstawowych sektorach, w których Komisja podjęła już działania, jak np. sektor motoryzacyjny, przemysł wytwórczy czy transport.

Komitet wzywa Komisję do aktywności w zakresie informowania konsumentów, przedsiębiorstw, organów administracji itp. poprzez kampanie uświadamiające za pośrednictwem różnych środków przekazu i nośników informacji.

1.9 Komisja powinna także zachęcać do opracowania znormalizowanych i wiarygodnych wskaźników umożliwiających pomiar i ocenę oszczędności energii, jaka może wynikać z zastosowania technologii informacyjno-komunikacyjnych. Pomogłoby to ukrócić nasilającą się praktykę oszukiwania lub mylącego posługiwania się koncepcjami „zielonej” lub „czystej” energii z pobudek czysto marketingowych i bez jakiegokolwiek realnego uzasadnienia, które byłoby rzetelne i wymierne pod względem oszczędności i redukcji emisji. Wprowadzenie takich wskaźników pomogłoby ustalić, czy określona praktyka handlowa jest uczciwa, zwłaszcza w przypadku informacji handlowych, które wykorzystują argumenty z zakresu „marketingu ekologicznego”.

Ważne jest, by w kontekście prywatyzacji i liberalizacji rynku energetycznego zachęcać przedsiębiorstwa do inwestowania w oszczędne i zrównoważone wykorzystywanie energii i sprawić, by postrzegały tego rodzaju inwestycje w kategoriach możliwości biznesowych i jako źródło nowych miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji.

1.10 Zdaniem Komitetu należy wzmocnić wysiłki polityczne w ramach UE na rzecz zapewnienia zasobów niezbędnych do realizacji proponowanych celów w zakresie oszczędności energii, przy pomocy środków obowiązkowych dotyczących sprzętu i wyposażenia, tak aby uzupełnić braki występujące w planowaniu krajowym. Interwencja wspólnotowa w tej dziedzinie — w postaci przyjęcia dyrektywy — stanowiłaby wartość dodaną w stosunku do działań podejmowanych na szczeblu państw członkowskich, bez uszczerbku dla wspierania przez Komisję wprowadzenia na szczeblu krajowym kodeksów dobrych praktyk oraz przeprowadzenia analiz porównawczych na temat optymalizacji zużycia energii. Dostarczyłyby one bodźca w obrębie UE oraz zachęciłyby przedsiębiorstwa do opracowania raportów na temat oszczędności zużycia energii.

(2) Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29

2. Uzasadnienie

2.1 Kontekst

2.1.1 Komunikat Komisji wpisuje się w następujące ramy:

- Priorytety ustalone wiosną 2007 r. przez szefów państw i rządów zgromadzonych na posiedzeniu Rady Europejskiej, która podkreśliła konieczność stawienia czoła zmianom klimatycznym, zapewnienia wystarczającej ilości bezpiecznej energii po konkurencyjnych cenach, jak również zagwarantowania modelu rozwoju zrównoważonego w XXI wieku. Na wspomnianym posiedzeniu wypracowano porozumienie w sprawie konieczności włączenia zintegrowanej polityki klimatycznej i energetycznej do podstaw programu politycznego UE, określając tym samym konkretne i prawnie wiążące cele, które mają świadczyć o zaangażowania Europy w tej dziedzinie. W przyszłości Komisja uważa za niezbędne odziedlenie ciągłego wzrostu gospodarki europejskiej, kluczowego dla zapewnienia pełnego zatrudnienia i integracji społecznej, od zużycia energii. Technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) ⁽³⁾ powinny odgrywać istotną rolę w zmniejszaniu energochłonności oraz w poprawie efektywności energetycznej gospodarki.
- Pakiet środków przyjęty przez Komisję 23 stycznia 2008 r., w ramach którego wykazano, że wskazane wyżej cele nie tylko są możliwe do realizacji zarówno pod względem technologicznym, jak i ekonomicznym, lecz także stanowią wyjątkową szansę dla tysięcy przedsiębiorstw europejskich.
- Europejski strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych oraz inne liczne działania Komisji Europejskiej w różnych dziedzinach, będące odpowiedzią na wyzwania związane ze zmianami klimatycznymi.

2.2 Uwagi ogólne

2.2.1 Mając powyższe na uwadze, celem komunikatu jest zachęcenie do otwartej debaty między zainteresowanymi stronami dotyczącej szeregu wybranych obszarów, jak np. sam sektor ICT, sektor energetyczny, inteligentne budynki oraz inteligentne oświetlenie. Oznacza to rozpoczęcie procesu zbierania i analizy informacji oraz konsultacji i partnerstwa przy udziale jak największej liczby podmiotów: instytucji europejskich (Parlamentu, Komitetu Regionów, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego), państw członkowskich, przemysłu, ośrodków badawczych oraz konsumentów. Mogą one odegrać istotną rolę w próbnym wykorzystaniu nowych urządzeń i komponentów.

⁽³⁾ Termin ICT odnosi się do komponentów i systemów mikro- i nanoelektronicznych, jak również do technologii przyszłości, takich jak fotonika, obiecujących o wiele większą moc obliczeniową przy ułamku obecnego zużycia energii czy też bardzo jasne, łatwe w obsłudze lampy energooszczędne.

Komisja powinna w większym stopniu wspierać udział konsumentów i użytkowników w realizacji celów w zakresie oszczędności energii przy pomocy ICT, by móc czerpać korzyści nie tylko z inteligentnych systemów energooszczędnych, lecz również z ich inteligentnego wykorzystywania przez obywateli. Istnieje szereg różnych procedur umożliwiających tego rodzaju udział w badaniach, rozwoju i innowacji, takich jak europejska sieć „żywych laboratoriów”, które pozwalają bezpośrednio poznać opinie, postawy i zachowania użytkowników poprzez mechaniczną obserwację za pośrednictwem samych ICT.

2.2.2 Synergie i porozumienia dotyczące sprawdzonych rozwiązań, które mogą się ukształtować w tym procesie, umożliwią zwiększenie liczby inicjatyw pilotażowych oraz będą wspierać badania i rozwój technologiczny. W konkretnym przypadku ICT badania nad efektywnością energetyczną odbywałyby się w ramach programów krajowych i regionalnych, programu ramowego UE na rzecz konkurencyjności i innowacji oraz programów operacyjnych finansowanych z polityki spójności. Zachęcałoby to przedsiębiorstwa do oceny swojego oddziaływania na środowisko oraz podejmowania decyzji z uwzględnieniem tego rodzaju analiz, w oparciu o połączenie zaawansowanych sieci komunikacyjnych i odnawialnych źródeł energii w celu oszczędności energii („negawaty”).

2.2.3 EKES wypowiadał się już wielokrotnie na temat znaczenia ITC w dokonywaniu zmian strukturalnych oraz ich istotnego wkładu w dziedzinie innowacji, m.in. w opiniach w sprawie nanotechnologii ⁽⁴⁾, biotechnologii ⁽⁵⁾, badań w zakresie zdrowia, a szczególnie w opinii w sprawie technologii informacyjnych ⁽⁶⁾. Siódmy program ramowy zajmuje się tymi zagadnieniami w sposób zasadniczo horyzontalny. Co się tyczy środków B+R, z punktu widzenia gospodarki i środowiska fundamentalne znaczenie ma wykorzystanie nowocześniejszych technologii oraz wyasygnowanie większych środków wspólnotowych w celu promowania badań i innowacji ⁽⁷⁾.

2.3 Uwagi szczegółowe

2.3.1 Komisja szczególną uwagę poświęca sektorowi energetycznemu, w którym zachodzą obecnie szeroko zakrojone zmiany: uwolnienie rynku, pojawianie się coraz większej liczby lokalnych sieci energetycznych, integracja odnawialnych źródeł energii, rozpowszechnienie kogeneracji i mikrogeneracji (mikrosieci, elektrownie wirtualne), skrócenie łańcucha między producentem a konsumentem, kompensacja zużycia energii między użytkownikami i nowe wymagania obywateli.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 157 z 28.6.2005, s. 22

⁽⁵⁾ Dz.U. C 234 z 30.9.2003, s. 13; Dz.U. C 61 z 14.3.2003, s. 22 oraz Dz.U. C 94 z 18.4.2002, s. 23

⁽⁶⁾ Dz.U. C 302 z 7.12.2004, s. 44.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 65 z 17.3.2006, s. 9; sprawozdawca: Gerd WOLF, współsprawozdawca: Antonello PEZZINI. Opinia w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013).

2.3.1.1 Kwestia poprawy sieci energetycznej, od produkcji po dystrybucję, w tym poprawa wydajności sieci w celu zapobieżenia stratom energii, figuruje w ocenie planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, na temat której EKES wypowiedział się niedawno w odrębnej opinii ⁽⁸⁾.

2.3.1.2 Komisja zajmuje się również możliwościami oszczędzania energii dzięki inteligentnym budynkom używanym zarówno jako domy mieszkalne, jak i do działalności gospodarczej. W tym kontekście wspomina się przede wszystkim o rozwoju systemów zarządzania, rachunkowości i wizualizacji zużycia energii, co dodatkowo przyczyni się do uświadomienia użytkowników. Należy pamiętać, że ponad 40 % zużycia energii w Europie przypada na budynki.

2.3.1.3 Zdaniem Komitetu ⁽⁹⁾ należy znaleźć nowe bodźce kulturowe i nowe zachęty, by z jednej strony skompensować wzrost kosztów, a z drugiej zwiększyć zainteresowanie:

- badaniami w zakresie projektowania,
- przeglądem metod budowy,
- wykorzystaniem w procesie budowy materiałów lepszej jakości,
- nowymi rozwiązaniami strukturalnymi.

2.3.1.4 EKES przypomina ⁽¹⁰⁾, że z punktu widzenia ostatecznego odbiorcy należy zwrócić należytą uwagę na bariery stojące na przeszkodzie promowaniu i praktycznemu wdrażaniu energooszczędnych rozwiązań w budynkach w Europie, a mianowicie bariery techniczne, gospodarcze, finansowe, prawne, administracyjne, biurokratyczne, instytucjonalne, bariery w zakresie zarządzania, zachowań społecznych, jak również bariery wynikające z braku zintegrowanego podejścia (brak równowagi między ogrzewaniem a chłodzeniem, nieuwzględnianie warunków klimatycznych itp.).

Inteligentne budynki przyczyniają się zarówno do poprawy jakości życia, komfortu i bezpieczeństwa przebywających w nich osób, jak i do oszczędności energii i obniżenia kosztów. Odpowiednie łącza zapewniają dostęp nie tylko do usług telekomunikacyjnych (odbiór, adaptacja i dystrybucja sygnałów radiowo-telewizyjnych na częstotliwościach naziemnych i satelitarnych, poprzez ADSL, telewizję kablową, sieć elektryczną), ale także do innych usług niezwykle skutecznych, jeśli chodzi o oszczędzanie energii, takich jak wykrywanie wycieków gazu i wody oraz nadmiernego zużycia energii elektrycznej z powodu usterek, automatyczna kontrola podlewania i klimatyzacji.

Zastosowanie zarówno aktywnych, jak i pasywnych procedur poprawy warunków środowiskowych w budynkach mieszkalnych może zmniejszyć zużycie energii w gospodarstwach domowych aż o 50 %, a jak wskazują wyniki niektórych badań, połączenie wykorzystania czystej energii z mechanicznymi systemami kontroli środowiska może dać oszczędności sięgające 70 %.

⁽⁸⁾ Opinia CESE 1513/2008, sprawozdawca: Edgardo Maria IOZIA, Racjonalizacja zużycia energii — ocena krajowych planów działania.

⁽⁹⁾ Opinia CESE sprawozdawca: Antonello PEZZINI, Dz.U. C 162 z 25.6.2008, s. 62 — Efektywność energetyczna w budynkach — wkład użytkowników końcowych.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 162 z 25.6.2008, s. 62, pkt 1.11

2.3.2 Postępy w dziedzinie inteligentnego oświetlenia (zarówno wewnątrz budynków, jak i na zewnątrz, a także na drogach) pozwalają na zastosowanie źródeł światła reagujących na otoczenie i dostosowujących się elektronicznie do potrzeb. Na rynku istnieją już takie technologie, jak diody elektroluminescencyjne (LED) czy najnowocześniejsze organiczne diody elektroluminescencyjne (OLED), które mają duży potencjał w zakresie energooszczędności. Około jednej piątej światowego zużycia energii elektrycznej przypada na oświetlenie.

2.3.2.1 EKES opowiada się za wspieraniem i zachęcaniem do zawierania dobrowolnych porozumień dotyczących wprowadzania stopniowo coraz inteligentniejszego oświetlenia w celu zwiększenia energooszczędności we wszystkich miejscach publicznych, zarówno w budynkach, jak i na zewnątrz.

2.3.2.2 Sposobem na ukierunkowanie i przetestowanie zmian strukturalnych może być wspieranie ekologicznych zamówień w sektorze ITC, by doprowadzić do wyłonienia się przemysłu neutralnego pod względem emisji dwutlenku węgla poprzez dobrowolne porozumienia dotyczące projektów pilotażowych.

Komisja powinna dążyć do sytuacji, w której przedsiębiorstwa inwestujące w przedsięwzięcia mające na celu zmniejszenie ich oddziaływania na środowisko oprócz uzyskiwania korzyści w postaci niższych kosztów wynikających z oszczędności energii, cieszyłyby się większą przychylnością ze strony konsumentów. Oczywiście firmy muszą także zadbać w ramach swoich systemów zarządzania środowiskiem o odpowiedni recykling części elektronicznych, zużytych elementów i nadwyżek. Kwestie recyklingu należy uwzględnić już na etapie samej produkcji sprzętu, tak aby znaczny odsetek wykorzystywanych materiałów i części nadawał się do ponownego użycia. Mając na względzie znaczenie tego zagadnienia, EKES opracowuje opinię z inicjatywy własnej poświęconą tej problematyce, w której wypowie się na temat systemów postępowania ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym.

2.3.2.3 Komitet zalecał już ⁽¹¹⁾ promowanie **ekologicznych zamówień publicznych** poprzez określenie technicznych cech produktów noszących miano „ekologicznych”, poczynając od tych, które wywierają najkorzystniejszy wpływ na środowisko, z uwzględnieniem w specyfikacji kosztu produktu lub cyklu życia usługi, stworzenie dostępnej w internecie bazy danych na ten temat, aktualizację dyrektyw WE dotyczących zamówień publicznych poprzez odniesienia do norm, systemów EMS, oznakowania ekologicznego oraz ekologicznego projektowania i wreszcie, publikację krajowych planów wdrożenia ekologicznych zamówień publicznych. W ramach tego podejścia należałoby zwrócić szczególną uwagę na MŚP z uwagi na ich znaczenie dla wielkości produkcji i dla zatrudnienia, zgodnie ze stanowiskiem Komisji, która wspiera tego rodzaju przedsiębiorstwa.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 224 z 30.8.2008, s. 1 — Ekologiczne sposoby produkcji, sprawozdawca: Anna Maria DARMANIN

2.3.3 ITC mogą w szczególnym stopniu przyczynić się do zminimalizowania skutków zmian klimatycznych ⁽¹²⁾, ponieważ ich produkty i usługi mogą doprowadzić do zastąpienia towarów i ograniczenia transportu (np. poprzez promowanie systemów wideokonferencji). Można by również znacząco zmniejszyć zużycie energii pierwotnej, a tym samym emisje CO₂, na przykład poprzez zastosowanie nowych form pracy (telepraca), fakturowanie elektroniczne, kształcenie na odległość bądź korzystanie z formularzy elektronicznych.

2.3.3.1 Przedsiębiorstwa mogą znaleźć nowe źródła dochodów dzięki zastosowaniu rozwiązań ITC w odniesieniu do usług, które pomagają innym sektorom w osiąganiu większej wydajności. Wymienić tu można następujące elementy:

- sprzyjanie poszukiwaniu i wdrażaniu możliwości redukcji emisji gazów cieplarnianych;
- opracowanie na potrzeby przedsiębiorstw bądź sektorów listy obejmującej możliwości zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych;
- wspieranie wewnątrz przedsiębiorstw projektów służących zwiększaniu efektywności energetycznej;
- wskazywanie możliwości obniżenia emisji w usługach;

Bruksela, 4 grudnia 2008 r.

Przewodniczący Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Mario SEPI

- uwzględnianie emisji gazów cieplarnianych jako wskaźnika odzwierciedlającego stosunek kosztów do korzyści przy ocenie nowych projektów.

2.3.3.2 Pozytywnym aspektem może być utworzenie biur ds. zmian klimatycznych w przedsiębiorstwach związanych z sektorem ICT. Do zadań takich biur należałoby m.in.:

- zwiększanie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych lub nadwyżek energii;
- zapewnianie zgodności procesów z polityką energetyczną danej organizacji oraz poprawa efektywności energetycznej takich procesów;
- wskazywanie najlepszych spośród rozwiązań wdrożonych już w ramach różnych zrealizowanych projektów, a także ich promowanie w przyszłości;
- nakreślanie celów dotyczących redukcji emisji CO₂;
- dążenie do certyfikacji własnych systemów zarządzania energią przez organizację zewnętrzną;
- dokonywanie oceny energetycznej i wskazywanie obszarów, w których zużycie energii jest największe.

*Sekretarz Generalny Europejskiego Komitetu
Ekonomiczno-Społecznego*
Martin WESTLAKE

⁽¹²⁾ Według danych Międzynarodowej Unii Telekomunikacyjnej sektor ten mógłby przyczynić się do zmniejszenia emisji CO₂ o 48,4 mln ton w pozostałych powiązanych sektorach, jeśli zastosowano by odpowiednie rozwiązania oparte na telekomunikacji (zdrowie, mobilność w miastach, administracja publiczna itp.).